

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 24-01-2017

Αριθ. Πρωτ. Γ/ΕΞ/562/24-01-2017

Α Π Ο Φ Α Σ Η ΑΡ. 8 / 2017

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της την 13-12-2016, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν ο Πρόεδρος, Κωνσταντίνος Μενουδάκος, και τα τακτικά μέλη Αντώνιος Συμβώνης, Σπύρος Βλαχόπουλος, Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Κωνσταντίνος Λαμπρινουδάκης και Ελένη Μαρτσούκου, ως εισηγήτρια. Το τακτικό μέλος Κωνσταντίνος Χριστοδούλου και το αναπληρωματικό αυτού Γεώργιος Νούσκαλης, αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως, δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Στη συνεδρίαση, χωρίς δικαίωμα ψήφου, παρέστη επίσης, με εντολή του Προέδρου, η Θ. Τουτζιαράκη, ειδικός επιστήμονας – δικηγόρος, ως βοηθός εισηγητή, η οποία αποχώρησε μετά τη συζήτηση και πριν τη διάσκεψη και λήψη της απόφασης, και η Ε. Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4045/02-12-2004 προσφυγή του, ο Α, υπάλληλος της Τράπεζας Alpha Bank προερχόμενος από την πρώην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα, κατήγγειλε τη μη ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασής του σε στοιχεία του υπηρεσιακού του φακέλου που τηρείται από την Τράπεζα Alpha Bank. Επί της ως άνω προσφυγής εκδόθηκε η Απόφαση 61/2005 της Αρχής, με την οποία επιβλήθηκε στην Τράπεζα πρόστιμο 60.000 Ευρώ για παράβαση των άρθρων 10 παρ. 3 και 12 παρ. 1 του ν. 2472/1997. Στη συνέχεια, η Απόφαση 61/2005 ανακλήθηκε με την Απόφαση 120/2011 της Αρχής, με την οποία ανακλήθηκαν συνολικά 14 Αποφάσεις της λόγω άσκησης από ελεγκτή καθηκόντων εισηγητή της υπόθεσης, η οποία δεν ήταν επιτρεπτή κατά

νόμο, σύμφωνα με σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίες είχαν εκδοθεί ύστερα από αίτηση ακύρωσης που αφορούσε άλλες υποθέσεις (ΣτΕ 4240/2010, 1209/2011).

Μετά την ως άνω ανάκληση της Απόφασης 61/2005, η Αρχή επιλήφθηκε της υπόθεσης εκ νέου. Ο προσφεύγων και ο υπεύθυνος επεξεργασίας κλήθηκαν νομίμως προς ακρόαση κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον της Αρχής στις 20-01-2012 με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/8665/27-12-2011 και Γ/ΕΞ/7828/23-11-2011 κλήσεις, αντίστοιχα, και παρέστησαν. Κατά τη συνεδρίαση, οι κληθέντες εξέθεσαν προφορικά τις απόψεις τους, τις οποίες ανέπτυξαν κατόπιν διεξοδικώς με σχετικά υπομνήματά τους (βλ. το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/535/25-01-2012 υπόμνημα του προσφεύγοντος και το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/533/25-01-2012 υπόμνημα της Τράπεζας). Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία του φακέλου, προέκυψαν ιδίως τα ακόλουθα:

α) Η καταγγελλόμενη τράπεζα Alpha Bank ισχυρίστηκε ότι ο Α, υπάλληλος της Τράπεζας, προερχόμενος από την πρώην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα της Ελλάδος (ΙΑΤΕ) που απορροφήθηκε από την τράπεζα Alpha Bank, με την από 02-11-2004 έγγραφη αίτησή του ζήτησε από την Τράπεζα να του παραδώσει επικυρωμένα αντίγραφα όλων των εγγράφων που τηρεί στα αρχεία της σχετικά με τον ίδιο, να του γνωστοποιήσει την πηγή προέλευσής τους, τους αποδέκτες τους και τις κατηγορίες των αποδεκτών τους, καθώς και την εξέλιξη της επεξεργασίας των προσωπικών του δεδομένων, δηλαδή ποια στοιχεία προστέθηκαν ή αφαιρέθηκαν από το φάκελό του. Ακολούθως, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της Τράπεζας, ο Α παρέλαβε αυτοπροσώπως στις 10-02-2005 αντίγραφα 56 εγγράφων που βρέθηκαν στο φάκελό του προερχόμενα από το αρχείο της πρώην Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας από την οποία προερχόταν ο Α, τα οποία ο ίδιος έλεγξε ένα προς ένα σημειώνοντας ότι δεν παρέλαβε τα δελτία αξιολογήσεως των ετών 2000, 2001 και 2004. Τα λοιπά έγγραφα, σύμφωνα με την Τράπεζα, δεν ανευρέθηκαν τότε στο φάκελό του λόγω της αναστάτωσης που είχε προκληθεί από τη συγχώνευση των τραπεζών ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ και ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, με απορρόφηση της δεύτερης από την πρώτη, η οποία ολοκληρώθηκε νομικά στις 25-04-2000. Περαιτέρω, η Τράπεζα υποστήριξε ότι ο Α, με δύο νέα έγγραφά του, με ημερομηνία αμφοτέρων την 23-09-2005, τα οποία επιδόθηκαν στην Τράπεζα την 26-09-2005, άσκησε εκ νέου δικαίωμα πρόσβασης και ζήτησε να του χορηγήσει η Τράπεζα επικυρωμένα αντίγραφα όλων των εγγράφων, τα οποία τον αφορούν και τα οποία τηρεί στα αρχεία της, την πηγή προέλευσής τους, τους αποδέκτες τους και ιδιαιτέρως το δελτίο αξιολόγησής του για το έτος 2004, καθώς και επικυρωμένα αποσπάσματα των πρακτικών των Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας, κατά τις οποίες αποφασίσθηκε η παράλειψή του από τις προαγωγές των ετών 2000 - 2001 - 2002 - 2003 και 2004. Η Τράπεζα ισχυρίστηκε ότι, ανταποκρινόμενη στα νέα αιτήματα του Α συγκέντρωσε τα έγγραφα, διακόσια τριάντα (230)

συνολικά, και τα παρέδωσε στον Α την 18-11-2005, ότι μεταξύ των εγγράφων αυτών ήταν και το δελτίο αξιολόγησης έτους 2004 και ότι η αίτηση για συμμετοχή σε εκπαιδευτικό σεμινάριο παραδόθηκε στον Α την 24-11-2005.

β) Ο προσφεύγων Α ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι το δικαίωμα πρόσβασής του στα ως άνω ζητηθέντα δεδομένα δεν έχει ικανοποιηθεί προσηκόντως, δηλαδή πλήρως, από την Τράπεζα. Ειδικότερα, ο προσφεύγων επισήμανε ότι η Τράπεζα συνομολόγησε ενώπιον της Αρχής ότι ουδέποτε του παραδόθηκαν τα δελτία αξιολόγησής του των ετών 2000 και 2001, ενώ η ίδια ισχυρίστηκε ότι του παραδόθηκαν όλα τα υπόλοιπα δελτία αξιολόγησής του των ετών 2002, 2003 και 2004. Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι του έχει παραδοθεί μόνο το δελτίο του έτους 2004, ενώ δεν του έχουν παραδοθεί τα δελτία όλων των λοιπών ετών, ήτοι των ετών 2000, 2001, 2002 και 2003. Επίσης, ο προσφεύγων θεωρεί παρελκυστικό και όλως αβάσιμο τον ισχυρισμό της Τράπεζας ότι η παράλειψη ικανοποίησης του δικαιώματος πρόσβασής του στα δελτία αξιολόγησής του των ετών 2000, 2001, 2002 και 2003 οφείλεται στην αναστάτωση που προκλήθηκε από την απορρόφηση της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας της Ελλάδος, καθόσον η εν λόγω απορρόφηση ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο του έτους 2000, δηλαδή 4,5 έτη πριν από την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασής του στα προσωπικά του δεδομένα. Τέλος, ο προσφεύγων υποστήριξε ότι, στο δικόγραφο της υπ' αρ. καταθ. 7315/2005 αίτησης ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία η Τράπεζα ζήτησε την ακύρωση της Απόφασης 61/2005 της Αρχής, ανακριβώς η Τράπεζα ισχυρίστηκε ότι *«ήδη ανευρέθησαν και όλα τα ανωτέρω μνημονευόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και εκλήθη ο Α για την παραλαβή τους ως προκύπτει εκ της από 04-11-2005 επιστολής μας πλην όμως αυτός μέχρι σήμερα δεν προσήλθε για την παραλαβή τους»*. Και τούτο, διότι, όπως ισχυρίστηκε ο προσφεύγων, με την από 14-11-2005 εξώδικη δήλωση – γνωστοποίησή του προς την Τράπεζα, την οποία κοινοποίησε και στην Αρχή, αφού αναφέρθηκε στο περιεχόμενο της από 04-11-2005 επιστολής της Τράπεζας προς τον ίδιο, γνωστοποίησε στους νομίμους εκπροσώπους της Τράπεζας ότι στις 18-11-2005 θα προσερχόταν προσωπικά, μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του, για την ενάσκηση του δικαιώματος πρόσβασής του στα ως άνω ζητηθέντα στοιχεία. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία αυτή, ήτοι μετά από 6 ημέρες από την προαναφερόμενη αίτηση της Τράπεζας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ουδόλως ικανοποιήθηκε το δικαίωμα πρόσβασής του, καθόσον τα ίδια έγγραφα και πάλι δεν του παραδόθηκαν.

Η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου, εξέδωσε την υπ' αριθμ. 170/2014 Απόφασή της, με την οποία διαπίστωσε ότι συντρέχει περίπτωση επιβολής προστίμου λόγω καθυστέρησης ικανοποίησης του δικαιώματος πρόσβασης και τυχαίας απώλειας στοιχείων του

φακέλου, τα οποία καταρτίζονται κάθε χρόνο και έχουν επιπτώσεις στη σταδιοδρομία του υπαλλήλου. Για τους λόγους αυτούς, η Αρχή επέβαλε στην τράπεζα Alpha Bank πρόστιμο συνολικού ύψους 50.000 Ευρώ, το οποίο επιμερίζεται ως εξής:

- α) Ποσό 10.000 Ευρώ για την παράβαση του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 2472/1997.
- β) Ποσό 40.000 Ευρώ για την παράβαση του άρθρου 12 του ν. 2472/1997.

Στη συνέχεια, ο Α υπέβαλε την υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/8096/22-12-2014 αίτηση θεραπείας κατά της ανωτέρω Απόφασης, με την οποία εκθέτει διεξοδικά τους λόγους για τους οποίους ζητά από την Αρχή να προβεί άμεσα στην θεραπεία **του ιστορικού και του σκεπτικού** της Απόφασης αυτής.

Ειδικότερα, ο αιτών αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι κατά την παράθεση του ιστορικού της υπόθεσης

- i. αξιολογείται λανθασμένα το περιεχόμενο της αναφερόμενης στην 2η σελίδα στίχος 11 επιστολής της Τράπεζας με ημερομηνία 4/11/2005 (η οποία φέρεται να εκδόθηκε μετά την ληφθείσα απόφαση 61/2005 και της οποίας έλαβε γνώση τον Ιανουάριο του 2012, δηλαδή 7 έτη μετά) με την οποία ψευδώς, όπως αναφέρεται στο υπόμνημά του της 25/1/2012, η Τράπεζα ισχυρίζεται ότι εκλήθη να παραλάβει τα ζητηθέντα έγγραφα, πλην όμως δεν προσήλθε,
- ii. δεν μνημονεύεται (συνεπώς δεν ελήφθη υπόψη) ότι με την παραπάνω επιστολή η Τράπεζα αποπειράθηκε να εξαπατήσει το ΣτΕ, όπως εμπεριστατωμένα αναφέρεται στο υπόμνημά του, πράξη η οποία δεν διέλαθε, κατά την συζήτηση, της προσοχής του Προέδρου της Αρχής και επισημάνθηκε στην συνεδρίαση ενώπιον των μελών της Ολομέλειας της Αρχής και των κληθέντων, με την φράση *«αυτό πρέπει να το προσέξετε ιδιαιτέρως»*,
- iii. δεν αναφέρεται (συνεπώς δεν ελήφθη υπόψη) ότι τα δελτία αξιολόγησης είναι απαραίτητα για τις προαγωγές των υπαλλήλων (της Τράπεζας) και κατά τη νομολογία του Αρείου Πάγου αποτελούν τον ασφαλέστερο τρόπο αξιολόγησης,
- iv. δεν μνημονεύεται (συνεπώς δεν ελήφθη υπόψη) ότι η συγχώνευση των τραπεζών έλαβε χώρα από τον Μάρτιο 1999 και η πλήρης ενοποίηση τελείωσε τον Απρίλιο 2000, δηλαδή 1, 2, 3 και 4 έτη αντίστοιχα προ της συμπλήρωσεως των επίμαχων δελτίων αξιολόγησης, οπότε δεν δικαιολογείται το γεγονός της αναστάτωσης που ισχυρίζεται η καταγγελλομένη για 4 συναπτά έτη και εφόσον οι προαγωγές των υπαλλήλων γίνονταν ανελλιπώς κατ' έτος,
- v. δεν μνημονεύεται (συνεπώς δεν ελήφθη υπόψη) ότι υπήρχε δικαστική διένεξη μεταξύ του προσφεύγοντος και διευθυντών του, που είχαν συμπληρώσει τα επίμαχα δελτία,
- vi. δεν μνημονεύεται (συνεπώς δεν ελήφθη υπόψη) ότι *«δεδομένης της κρισιμότητας που*

είχαν τα εν λόγω έγγραφα για τον προσφεύγοντα, ο οποίος παρελήφθη για σειρά ετών από προαγωγές, αλλά και της αντιδικίας μεταξύ του προσφεύγοντος και διευθυντών της τράπεζας, πιθανόν αυτά είτε να μην τοποθετήθηκαν είτε να αφαιρέθηκαν από τον φάκελό του είτε να απωλέσθησαν» (βλ. σκεπτικό απόφασης 61/2005, σελ. 4, στίχοι 23- 27),

- vii. δεν μνημονεύονται (συνεπώς δεν ελήφθησαν υπόψη) τα υπομνήματα που υπεβλήθησαν την 25/1/2012 από τον ίδιο και από την τράπεζα Alpha Bank.

Η Αρχή, μετά από εξέταση όλων των προαναφερόμενων στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε την εισηγήτρια και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Με την εξεταζόμενη αίτηση θεραπείας ο αιτών επικαλείται πλημμέλειες της αιτιολογίας της Απόφασης 170/2014 της Αρχής, χωρίς να αποδίδεται σφάλμα στο διατακτικό της, δηλαδή στην κρίση ως προς την επιβολή διοικητικού προστίμου στην προαναφερόμενη Τράπεζα ή ως προς το ύψος του προστίμου αυτού. Συγκεκριμένα, υποστηρίζεται αφενός ότι κατά την έκδοση της Απόφασης αυτής δεν έχουν ληφθεί υπόψη ορισμένα στοιχεία, τα οποία μνημονεύονται στην αίτηση θεραπείας, και αφετέρου ότι εκτιμήθηκε εσφαλμένως το περιεχόμενο επιστολής της Τράπεζας, στο οποίο στηρίζεται, μεταξύ άλλων, η προσβαλλόμενη Απόφαση και ζητείται η διόρθωση **του ιστορικού και του σκεπτικού** της Απόφασης αυτής. Εξάλλου, ο αιτών δεν προσκομίζει ούτε, άλλωστε, επικαλείται νέα στοιχεία τα οποία δεν είχαν τεθεί υπόψη της Αρχής κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης Απόφασης και τα οποία θα ήταν ικανά να κλονίσουν την ανωτέρω κρίση ως προς την επιβολή του προστίμου. Με τα δεδομένα αυτά, εφόσον δηλαδή το αίτημα, το οποίο περιέχεται στην εξεταζόμενη αίτηση θεραπείας, περιορίζεται στη διόρθωση του ιστορικού που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση και του σκεπτικού της, υποβαλλόμενο μάλιστα χωρίς επίκληση νέων στοιχείων, η αίτηση αυτή είναι απορριπτέα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτεται η αίτηση θεραπείας του Α κατά της Απόφασης 170/2014 της Αρχής.

Ο Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Μενουδάκος

Η Γραμματέας

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου

